

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

WEDNESDAY, DECEMBER 25th, 1935. No. 52 (560). VOL. XI.

PIK XI. Ч. 52 (560).

СЕРЕДА, 25 ГРУДНЯ, 1935

WINNIPEG, MAN.

НА КОРДОНАХ МОНГОЛІ ІСУЄ ВЕЛИКЕ НАПРУЖЕННЯ

Дайріні, 21 грудня. — Тисячі японських солдатів прибули до Маньчжурії з Японії, щоб вжити регулярні гарнізони Квантунської армії в Маньчжурії. Їх прибуття посилюється великим напруженням, яке існує і шораз збільшується вздовж кордонів Монгольської Народної Республіки і Радянського Союзу, де вже кілька разів відділи японсько-маньчжурського війська напали на прикордонні сторожі Радянського Союзу і Монголії.

Король Кенджи Дойгара планує поставити на трон в Пейпіні Генрі Пу-ї, який є темер королем встановленої Японією держави Маньчжуро.

КІНГ ГОТУЄ СЕНАТОРСЬКЕ КРИСЛО СВОМУ ПРИЯТЕЛЮ

Оттава, 21 грудня. — Прем'єр Кінг хоче нагородити Ч. МакДоналда за те, що він в 1925 році зрештував з посла і відступив йому свою виборчу округу Принц Альберт. В 1925 році Кінг провалився в окрузі Норт-Йорк, а його ліберальна партія дістала тоді дуже маленьку більшість. В Принц Альберт Кінга вибрано тоді на місце МакДоналда. За те, що Кінг тепер хоче зрештувати МакДоналда сенатором.

ПЕРЕКОНАЛИСЬ, ЩО ВІЙНА ЦЕ НЕ ПРОГРУЛЬКА

На початку фашистського наступу на Етіопію, Італійські солдати думали, що це буде в Африці на прогулянку. Але, коли в Африці почали десяткувати їх тріпоті хвороби, коли в страшній горячі треба тягнути людською силою, як це бачимо на картині, трактори на високі гори, вони переконались, що війна несе смерть і велике нещастя для людства.

ЕТІОПСЬКА АРМІЯ ВІДОБРАЛА ДВА МІСТА І ЗАХОПИЛА ДЕСЯТЬ ТАНКІВ

Дессі, Етіопія, 22 грудня. — Денешні Райтера повідомляють, що в бою між етіопськими і фашистськими військами згинило понад 350 солдатів, італійців понад 150 і тубильців з італійських колоній понад 200. Всі вони згинули в рукопашному бою в місцевості Енда Сіласі, біля Аксум, на північному фронті.

Аддіс Абаба, 22 грудня. — Комунікат етіопського уряду з суботи говорить, що передня стежа армії Деджазмач Аеля на північному фронті відобрала від італійців два міста: Енда Сіласі, яке лежить 30 миль від Аксум, і Дага Шан. Італійські втрати великі. Етіопці захопили десять танків.

Рим, 22 грудня. — Італійський уряд повідомляється, що дві етіопські армії, озброєні в найновішу воєнну техніку, в числі понад 100,000 воїнів наступають в напрямі кордонів італійських колоній на південному і північному фронтах.

Рас Імеру командує 25,000 воїнів, які знаходяться над рікою Таказе. Італійці бомбардували вчора його окопи шість разів, але нічого не вдіяли. Рас Деста Демту командує 75,000 війська на південному фронті. Його армія поділена на три колони, які почали посуватися до кордону Італійського Сомалі.

ІТАЛІЯ СКУПУЄ СТАРЕ ЗАЛІЗО В АМЕРИЦІ

Нью Йорк, 18 грудня. — Італійські фабриканти воєнної зброї встановили тут банківий кредит на закупку 100,000 тонн старої сталі за готімку. Новинку про це подав "Айрон Ейдж", орган фабрикантів сталі. В новинці не сказано, скільки саме має Італія заплатити за цю сталь, але коли брати теперішній ціни на старе залізо, то замовлення Італії коштуватиме понад \$1,300,000.

ГАРДІНЕР БУДЕ МАТИ ОПОНЕНТА В ДОПОВНЯЮЧИХ ВИБОРАХ

Карлайл, Саск., 24 грудня. — Джеймс Дж. Гардінер, бувший прем'єр Саскечевану а теперішній міністер рільництва в домініантній уряді Мекензі Кінга, сподівається, що він вийде послом через аклімацію в доповнюючих виборах в Ассінібою, що мають відбутися в січні. Але в останній хвилі перед закриттям номінацій минулого понеділка склав свої номінаційні папери в тім окрузі Вільям Ірвін, бувший професійний посол на округ Ветесквін, Ата.

Ірвін провалився в останніх домініантних виборах в окрузі Ветесквін, де він був кандидатом від Юнайтед Фармерс оф Альберта. Послом в тім окрузі вибрано соціал-крестьянина Н. Джекса.

Це була велика і прикра несподіванка для Гардінера, коли Ірвін склав свої номінаційні папери лише одну хвилину перед закриттям номінацій. Ірвін кандидатує цим разом як незалежний.

ДАДУТЬ ПЕНСІЮ БУВШИМ ЧЛЕНАМ ПШЕНИЧНОЇ РАДИ

Оттава, 18 грудня. — "Кенาดา Гасет", що є офіційним органом домініантного уряду, проголошує склад нової пшеничної ради, до якої входить Л. Сміт і Г. Грей, члени старої пшеничної ради, яку встановив Бенет, "відійшли в відставку". Ця дипломатична маневра означає, що члени старої пшеничної ради не зрештували, але що новий уряд після їх у відставку, щоб заступити їхнє місце своїми політичними, від яких аж кипить.

Для фармерів не робить великої різниці чи в пшеничній раді засідають ліберальні, чи консервативні політики, бо одні і другі ніякого добра їм не зроблять. Але в цьому випадку різниця є та, що ліберальний уряд Мекензі Кінга "ефектував" стару пшеничну раду і тепер говорить, що вони "подалися в відставку", бо то подається в відставку і є на державній службі, тому уряд виплачує пенсію.

КОЛГОСПНИКИ ЦІКАВЛЯТЬСЯ КРАСНОЮ ЛІТЕРАТУРОЮ

Москва, 17 грудня. — 150 селянських господарств району Іваново-Вознесенського в останніх 9 місяцях купили літератури вартості 70,000 карбованців і добили чистого прибутку до 600,000 карбованців.

ВІЙСЬКО ПОДОПЛО СЕЛЯН, ЯКІ ЗАХОПИЛИ ДВІР

Убуєд, Мексико. — Федеральне військо подопло групу селян, що зайняли передмістя містечка Металла та захопили заставити там своє "фашистське господарство". Частина гої групи селян арештовано, а інші відступили в гори, де вони перебувають з собою, скільки можливо, приховані в напіврозрушенні будинках.

РАДЯНСЬКИЙ РОБІТНИК ЗНАЙШОВ БРИЛУ ЗОЛОТА, ЩО ВАРТУЄ \$15,000

Москва, 19-го грудня. — Радянський робітник на золотих полях Урала знайшов золоту брилу, що важить 30 1/2 фунтів. Це найбільша брила золота, яку знайдено на території теперішнього Радянського Союзу за останні століття. Вартість цієї брили в американській валюті становить \$15,455.

ПШЕНИЧНА РАДА ВИСЛАЛА ПРЕДСТАВНИКА ДО АНГЛІЇ

Торонто, 21 грудня. — Канадська пшенична рада вислала до Англії свого представника для навазання кращих стосунків з британськими імпортерами пшениці. Новою програмою пшеничної ради є продати канадську пшеницю по тій ціні, яку можна дістати на світових пшеничних ринках, а не тримати її в елевейторах, як це практикувалося до цього часу, коли не можна було продати за вищу ціну від тої, за яку продавали свою пшеницю іншій державі.

Кажуть, що до вислання свого представника до Англії пшеничну раду спонукала промова сер Френца Флава, британського високого коміонера до Канади, яку він виступив минулого тижня в Торонто. В його виступі високій коміонер остерігав Канаду, щоб не втрачувати пшеничний ринок в Англії, тому, як стверджується, продовжено ширший, очікуючи вищих цін.

ДОВГ АМЕРИКИ ВНОСИТЬ ПОНАД 30 БІЛЬЙОНІВ ДОЛ.

Вашингтон, 19-го грудня. — Довг Сполучених Держав дійшов сьогодні до \$30,555,791,000 перевищив суму 30 більйонів доларів перший раз в історії країни. До цього показу рекорду спричинилися фінансові операції уряду в останні місяці грудня, які додали до попереднього дову \$962,639,937. Президент Румельт обрахував вередним, що при кінці фінансового року, який починається з днем 30 червня 1936 року, довг США Держав становитиме \$30,723,000,000.

ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО СТАН ЗБІЖЕВИХ ЗАСІВ В РІЗНИХ КРАЇНАХ

Ліверпул. — Звідолення, які насилає сюди з різних країн про стан збіжжєвих засівів, представляються так:
Балкани. — Недавній дощ значно поліпшив стан озимини й дали змогу селянам, хоч децю пізно, збільшити зимову засівну площу. Посуха в осені припинилася січня і зразу виглядало, що зимова засівна площа буде значно менша від минулорічної, але в останніх кількох тижнях, завдяки дождю, селяни засіяли дуже багато і тепер показується, що різниця між цьогорічною засівною площею а минулорічною, майже не буде.
Франція. — Погода холодніша, але колор озимини білий. Це тому, що в осені було дуже тепло.
Радянський Союз. — Погода мінється. Заходять небезпека, що озиме збіжжє може потерпіти в наслідок тижня і заморозків в деяких районах немає повної вологості в землі, майже не експортують.

Італія. — Погода мінється, але в більшості частин країни земля має подостаток вологи.
Німеччина. — Зимина вишня дуже добре.
Північна Африка. — З різних сторін насилають нарікання на посуху. Сіяння дуже запізнилося й можна сподіватися великого зменшення засівної площини цього року.
Видія. — Сіяння пшениці продовжується. Стан збіжжєвих засівів є дуже вдовольючий, хоч в деяких округах здалось би більше вогкості.
Австралія. — Офіційне дозвілення говорить, що при долюченні збіжжє показується, що надток є досить добрий за винятком південної частини західної Австралії.
Аргентина. — Доці в останні тижні помогли багато засівам в південних околицях, але в той сам час припинили життя на півночі. Погода, загальною, є ясна.

КАНАДСЬКІ ФАБРИКАНТИ АВТОМОБІЛІВ НЕ ХОЧУТЬ ВІЯВИТИ СВОЇХ ЗИСКІВ

Оттава. — Канадські фабриканти автомобілів відмовилися минулого вівторка виявити на публічних засіданні тарифної ради кошти продукції автомобілів, коли цього домагалися адвокати промислових урядів.
Домагання в цій справі постанули С. Е. О'Геллорен, який представляв уряд Британії Колумбії. В цьому підтримував його адвокат П. Т. Грейтс, представник урядів Альберти, Саскечевану й Манітоби, як також а вокал Вінгард Робертсон, що представляв уряд Нової Шотландії.

Тарифною радою від імені автомобільних компаній Дженерал Моторс, Крайслер, Стюарт-Вейкер, Годелс і Інтерншенел Гарвестер. Канадські фабриканти автомобілів домагалися, щоб канадський уряд не вживав тарифи на автомобілі зі Сполучених Держав, але щоб вона залишилась така сама, як була перед заключенням нової торговельної угоди між Канадою і США Державами.
Голова тарифної ради Дж. Е. Селзвик став по стороні фабрикантів і заявив, що інформації, яких домагався О'Геллорен є своїм характером "доірочний".

ПРОГРАМА БУДОВИ ДОРІГ І МОСТІВ В МАНІТОБІ МОЖЕ БУТИ СКАСОВАНА

Оттава. — Теперішній домініантний уряд Мекензі Кінга має застановити над програмою будови доріг і мостів в Манітобі, яку ухвалив бувший консервативний уряд Бенета перед останніми домініантними виборами. Кошти цієї програми мали становити \$2,500,000 й мали бути покривлені імпозиційними "домініантним урядом на базі 50-50".

Зимова погода припинила будову доріг і мостів в Манітобі. Манітобська делегація заявила домініантному урядові, що скінчить роботу перед 31 березнем 1936 року, як це зазначено в угоді, буде неможливо. Делегація домагалася, щоб угоду продовжити до 15 серпня 1936 року й одночасно скасцелювати ту її частину, в якій говориться, що робота має розпочатися 10 жовтня 1935 року.

В. Р. Клоб, міністер публічних робіт в уряді Брекена, який повернув з конференції в Оттаві, заявив, що теперішній домініантний уряд заповнив делегацію, що він застановить над справою й поробить такі кроки, які вважатиме за "мудрі й практичні".

Бенет вважав за річ "мудру й практичну" вийти з цієї програмою будови доріг і мостів в Манітобі саме перед виборами, щоб таким чином дістати голоси фармерів для своєї партії, а Мекензі Кінг може вважати за "практичне" уневажнити цю угоду й кинути її в кіш, а перед останніми виборами вийти з програмою, щоб познєкати якій говориться, що робота має розпочатися 10 жовтня 1935 року.

НОВА ЗЕЛАНДІЯ НЕ ПЕРЕСТАЄ ДОМПЛУВАТИ СВОЄ МАСЛО НА КАНАДСЬКІ РИНКИ

Оттава. — Якщо домініантний уряд не вміститься в справі, то Нова Зеландія буде примушена заплатити тарифу й домінігане цію від 1,000 скриньок масла (61,000 фунтів), яке має прийти до Велкверу 28 грудня. Оплата становитиме 9 центів від фунта.

Вістка про це черкєк Ново-зеландського масла викликала тут велике здивування. Минулого жовтня покликаючись на те, що в Канаді є велика надлишка домашнього масла, уряд Бенета створив спеціальну раду для експорту масла й заявив, що буде виплачувати бонус власникам великих молочарень від кожного фунта канадського масла, який вони експортують. Таким чином виплачено молочарним бонусу від 6 мільйонів фунтів.

На підставі угоди з Канадою, Нова Зеландія платить шість центів тарифу від фунта масла, яке вони експортують до Канади. Крім цього Нова Зеландія буде примушена заплатити додатковий цент домініганого ціни від кожного фунта масла в наслідок обелічення її валюти.

На основі артикулу ч. 4 ново-зеландської угоди і міністерського розпорядку, яке видав уряд Бенета минулого року, домінігане цію є обов'язує і митні урядники ценою його скоелюють, хіба що теперішній домініантний уряд висласть нові і відмінні вступити.

ОЛЕСЬ ДОНЧЕНКО

РОДИНА МАРТИНОВИХ

ПОВІСТЬ

(Продовження).

— Ну от, ну от... да. Ти не зрозумів мене. Та я тобі просто. Я не затримаю. Бачиш, Саво Маркеловичу, сьогодні знову, чорт його знає, вибули з строю три паровози. Що? Та звичайне, старе — протікають труби. На двох паровозах вилеплено пробку. Да... Конкретні винуватці, питаєш? Так мовити, конкретних винуватців і не знайдеш...

Мартинов різко поворохнувся на стільці.
— Не хочу цього чути. Винуватців треба знати. Як у тебе борються із знеосібкою, товаришу Ковнінко?
— Власне кажучи... Винуватці машиністів, але вони складають усю провинку на слюсарів. Мовляв, поставили погану пробку. А слюсарі — на машиністів кивають. Важко зрозуміти.

— Ось що я тобі скажу, — нервово пересмикнув плечима Сава. — Треба поставити справу так, щоб взагалі не доводилося чекати бракоробів. Подібних випадків не повинно бути. Начальник депа. Ти маєш працювати з партосередком, інтенсивно контактувати з профкомом. Тиж комуніст, товаришу Ковнінко. Я розумію — справа важка, але треба ж самому щось робити. Чи ти, може, тільки на політвідділ покладаєш надії?
Ковнінко обережно присів на кінець стільця й хутко почав діставати з портфеля акуратно переписані на машиністів папери.

— Ось, Саво Маркеловичу, — похалпиво кладав він. — Ось, будь ласка. Протокол виробничої наради. Включив на соцмагання четвертої бригади. Ось мої накази за тиждень. Наказ про штрафи...

Сава тільки руками розвів.
— Та що це? Да, чорт мені ці папери? Не розумію...
— От прочитай. Да, не розумієш? А обвинувачуєш мене в бездіяльності. Прочитай, сам побачиш. Роботи в мене сімнадцять. Перевантажання. Я ж, крім того, тимчасово керую вараз вагоноремонтним цехом.

— Я не знаю. Але що в тебе є, крім цих протоколів і наказів?

Начальник депа замовк. Спід руського волосся викотилася йому на лоба блискуча краплина поту. Червоні літні руки безладно перебирали паперову купку.

Саві стало гидко від цих метушливих рук, від улесливого голосу, від усієї шанобливої фігури відвідувача.

Начальник політвідділу затарбанив пальцями по столу і, схопивши портсигар, хутко вкинув у рота кінець цигарки.

Наче два велетні зістригли на герці. Сюди, за тонку дерев'яну стінку, чути, як дихають страшно ікні захекані груди й пронизує повітря їхнє моторошне сичання.

Стужили низенькі двері, відкрилися й тоді побачили мастильники два велетенських, налятих кров'ю ока. І голосніше стало, тоді сичання, голосніше захекали велетні залізними червоними грудьми. Сюди, за тонку дерев'яну стінку, в приміщення партосередку депа, зайшов бригадир мастильників Мануйло Чумак. Він примружився на яскраве світло електричної лампи і з задоволенням побачив, що Маслов уже чекав його. З ним сидів голова профкому Ягода і кілька мастильників.

Маслов посухувив і дав біля себе місце Чумаку. Був Маслов рудий здоровило, зарослий шетинною, як жовтою повсткою, з рудою борідкою і блискучими сивими очима.

— "Суперник" прийшов? — голосно й весело привітав він Мануйла. — Ану, старичок, бери до рук віжки. Доведеться тобі хутко поганяти...

— А хіба що? — посміхнувся й собі Чумак.
— А те, що не надознати тобі моїх хлопців. Поб'ємо, ще й тебе на буксер потягнемо.

— У мене, Якове Макаровичу, (це до Маслова) тридцять років...

Чумак не договорив, бо Маслов схопився і замахав зарослим жовтою вовною ручищами.

— У тебе тридцять років жодного відчеплення? Знаємо. Ти — ударник старичок, та й у мене стаж підходящий. На чотирі роки хіба менше твоє. Зате в бригаді моїх хлопців — вісім.

Він із видимою насолодою підніс угору зашкарблений великий палець.

— Ну, ну, годі вам півнями кособочитися, — устряв голова профкому. — На роботі побачимо...

— Побачимо! — погодився Маслов. — Давайте, значить, договір складати... Знаєте поговорку: "не напавуй, дячку, волюб, бо тут мастильник воду пив"? Ну, ось і приспіло тепер время показати, що й мастильник не послідній підшинник у вагоні...

На дрібних шуктах договору на соцмагання обидва бригадери погодилися хутко. Що тут, справді, довго міркувати? Жодного горини букс, жодного відчеплення! Адже це ясно! Без цього на біса й угоди складати. А от з приводу пункту, де говорилось про те, що кожний мастильник протягом двох місяців мусить навчати трьох нових мастильників, вийшла невеличка суперечка. Маслов стояв на тому, що це дуже важке завдання й пропонував навчити одного. Чумак сміявся:

— Зарейфин, Якове Макаровичу? Я за трьох стою. За трьох і без нікотерих!

Зрештою дійшли згоди, погодившись на двох.

Голова профкому дав обом бригадирам підписати уроду. Потім підписав і мастильники, представники від бригад.

Ну, бачте, скільки відписи веселим сміхом Маслов. Привітав теперечки, Чумаке! Доведеться тебе на вулицю брати.

— Побачимо, — стримано відповів Мануйло, вигравючи обличчя.

— Побачимо, друже ти мій Якове Макаровичу! Паровози сивали й важко дихали. Промиславники в гумових ботах із брандспойтами в руках метушлились і гукали.

Дено жило своїм звичайним, шоденним життям.

Слюсар Левонтий Заремба прочитав уранні салітану багатогорняку. На першій сторінці була вихваляюча про укладений між двома бригадами мастильничий договір на соцмагання. Бригада Мануйла Чумака виконалася в багнетишій похід на транспорті, а мастильники оточували себе ударни-

Балун у формі світа з серпом і молотом літав над Москвою у вісімнадцятому році Жовтневої революції, сповіщаючи трудящих, що недалекі вже той час, коли цей герб світового революційного пролетаріату запанує в світі.

ками, і через усю газетну сторінку великими літерами кричав лозунг: "У ізотівців ніколи не горять букси!"

Заремба зібрав газетку й неохотно сунув її в кишеню.

Тіль заклопотаності майнула йому в різких зморшках лоба. Механічно нахвилюючи якийсь невідомий мотив, він пішов шукати начальника депа. Слюсар маневрував між паровозами, ледве встигав обминати робітників і, заклопотано позирючи на всі боки, поспішав до контори.

Юрій Аполонівич Ковнінко по дружньому простяг йому руку й відразу ж замкнув долі на клок.

— Що трапилось? — не то здивовано, не то злякано запитав він у Зарембу.

— А ви чого не знаєте, товаришу начальнику депа? — в'дливо відповів запитанням таки слюсар. — Сьогоднішню багаторіражну читали?

— А, ти, Левко, ось про віщо! — здогадався Ковнінко. — Ну, це дурниця. Я думаю, що трапилось казна що.

— Це, по твоєму, "дурниця"? — махнув слюсар газетним аркушиком. — По твоєму так, а по моєму — це удар довбнею. Розумієш? По наших головах!

— Пробач, пробач! Ти кажеш "по наших". Я тут ні до чого. Я вже говорив — я лояльний. Невже ти цього не взяв у тямки?

Заремба саркастично посміхнувся.

— А в вісімнадцятому році ти теж був лояльний? А як же! Ми з тобою були лояльні, Юрію. Цілком лояльні сотники гайдамацького куреня!

Заремба глухо зареветався, а Ковнінко цісіли замахав на нього руками.

— Що ти мелеш, дурно? Тихше! Адже я маю партійний квиток!

— О, пробач! Я забув, що маю справу з комуністом. Я теж член радянської профспілки. Пробач, голубе! — глузував Заремба. — А втім, я думаю, годі жартувати. Що ти скажеш з приводу цього?

Слюсар ткнув пальцем у газету і, чекаючи на відповідь, етутив в начальника депа чорні гарячі очі.

Ковнінка насупився й буркнув щось невразливе. Тоді Заремба наблизив до нього обличчя й холодно, спокійно сказав:

— Ти, Юрко, подумай над цим. А я, я теж подумаю. Очевидно, тобі доведеться посилити бригаду Чумака новими мастильниками, щоб, мовляв, не зірвався ізотівський похід. Маю надію, що ти розумієш мене.

12

Над головою двигтіла стеля, і на стіл сипалися шматочки крейди. Це в кімнати шевця йшла п'янка. Важкі ноги вибавали чечітку. Приглушено долітали п'яні вигуки. А тут, у підвальному поверсі (вікна були врівень з тротуаром), зішмирилися трое. Це квартира слюсаря з депа Заремби-Павловського.

Машиніст Шурубак трє кулакком великого свого носа, що скидається на сніговату картоплину. Як дівчина, майро підморгує тонкими штурочками брів.

— Його слухай. Зарембу. А то високий виріс, аж до неба, а... Поговірку знаєш?

Сухий і довготелесний Татарченко, що до нього звертався Шурубак, горбатився над столом, вбирив у плечі голову, погоджувався.

— Я не кажу насурюти. Ні, не кажу. Тільки буде страшно-чисто з неспівності.

Він вимовив хрипкість кашлем. Гострі плечі дрібно тряслися. Заремба-Павловський здається, вичав його обличчя трохи таранкувате, жовте. Слюсар вступив у нього свої очі.

Татарченко спокійно витримувив цей погляд.

Шурубаківі ніколи. Він посиінає.

— Ну, Левонтію Кирилівичу, ти очима не бийкай, а носом, як і що. Та не мені, я вже вчений, а ось Юші. Слухай, Юше, уважно.

Юхим Татарченко застив, не моргаючи. Заремба почав говорити.

Він аж аблід, промовляючи. Губи його злетенька тремтіли.

Густе кучеряве волосся спадало на доб. Чорні очі палали. Шурубак важко дихав. Він наваленим грудьми на стіл, перед його задуманим обличчям вже проливали в солов'ячий унікартний загальний ритм в тилку, що їх малював Заремба. Було так, наче вже розпочався війна, і більшовники кидують на фронт ескадрони снігопом. Але нештакає валок — немає справних вагонів, паровози неуються шодни десятками.

А потім знову хуір. Все буде, як колись. Повернувся стоїти штарної штепці. Повернувся мастобійка...

Шурубак некро, до очей, ушми сине стенове небо над золотом ліни. На горбі мачуть раменами вітрики. Серце збогоє в солов'яку теплу кульку. "Чи вітрики? Мої! Чи небо? Моє! І степи мій, і все життя мове".

Шурубак очі вже не туманіють. Чорні очі блискують холодно й весело. Брови збогоє до мачуться.

Скінчилася молотба... Він видає заміж дочку. Хоч і старий уже, а танцює як парубок. Чоботи вибивають горляцю — підлога двигтіть: гуп, гуп, гуп! Сиплется штуркатурка на стіл. Що це? А, п'яний швец тацює над головою...

Заремба сидить напроті, стиснувши кулаки. Йому теж, мабуть, привиділись картини. Як у кіно. Сидить емагльвий, з вишневиими губами. Чи йому бути за слюсаря?

Шурубак дивиться на Зарембу, на Татарченка. Посміхнувся гірко:

— Ех, ви, черепахи!

— Як це? — кахкнув Татарченко.

— Дуже просто, Юшо. — І Левко Кирилівич черепаха, і ти. І я черепаха. Перевернули нас на спину і тепер ми безпомічні.

— Безпомічні? — зиркнув недобрими очима Заремба. — Ну, ні, не безпомічні.

До шевця нагорі прийшли нові гості з гармошкою. Браурні звуки бризнули каскадом. Шурубак мовчки взявся за пляшку. Встав.

— Куди ти? Йдеш? — встав і собі Татарченко. — Ходімо. Не сумлівайтесь. Я такий, що все сполно.

Худий, високий, він ледве не дістав до стелі головою.

— Прощайте. Не сумлівайтесь...

13

Старий машиніст Мартинов не витримав. Він сікнув за рукав Козельцова, з таємничим виглядом нахилився до нього й повідмовив:

— А в мене, брате, такий день сьогодні — свято. Синок приїде з Ленінграда... Андрій. Да...

Помічник машиніста посміхнувся й навколо очей його збіглось світле сузір'я драматичних зморшок.

— А... ой, воно що, — весело сказав він. — То ж то я дивлюсь на тебе сьогодні, Маркеле Івановичу, і не пізнаю. Чи це ордеза вже, думаю, прислали? Андрій, кажеш? Скульптор?

Андрія Мартинова Козельцов знав добре. Пам'ятав його ще тоді, коли той працював у цеху підйомного ремонту. Знав його й робітником.

Про скульптора, колишнього товариша по верстату, не читали вони в газетах.

— Приїздить, значить, додому? — перепитав. — Завидую тобі, Маркеле. Отаких дітей дідався! Другий синок у тебе лікарем. Чув, чув. Один, значить, погруддя твоє зліпить, а другий від старості вилікне. Завидую, Маркеле Івановичу...

— А може й інакше... обізвався ззаду кочегар Богданов. — Один до смерті залікує, а другий пам'ятника вирізьбить!

Радий, що знайшов привід жартувати, кочегар голосно зареветався. Та Мартинову такий жарт не сподобався.

— Вмирати ще не збираюсь, — сердито сказав він. — Та й поганій анекдот, коли ти сам за живіт від сміху вхопився. Треба, щоб люди сміялися.

— А ти, старик, не гнівайся, — доброзичливо промовив Богданов. — Знаємо твоїх синів. Троє орлів!

— То-то, брате, — примирливо сказав Маркел Іванович, — а хіба не орли? Дивіться ось...

Старий машиніст дістав із пазухи засахарований зошит. На пожовклих сторінках було наліплено газетні вирізки з світлинами погруддів.

— Ось воно... Во! — показує Мартинов. — "Червоний боець". А ось пам'ятник Ленінові. Андрієва робота. Його. Да...

І, може, сьогодні вперше не міг дочекатись старий Маркел Мартинов зміни. Як навмисне, хвилини тяглися довгі й одноманітні, як рейки в степу.

"Швидше б приїхати, здатн паровоз та й додому"... Уперше сьогодні здавався крап машиніста таким до нудоти знайомим, звичайним.

Назустріч паровозів бігли засніжені будки, степові пристори. Вітер у клоччя рвав дим із труби.

Глянув на годинника. "Через десять хвилин бідемо на станції". Зрадів.

Від трамвайної зупинки треба пройти мостом над залізницею, а тоді звернути і йти широкою дорогою мимо колишнього цвинтаря. Мартинов поспішав. Вниз, на залізничних путях, стояли вагони, кричали "кукушки" і в синьому морозному присмерку снігачнула раптом електрика. Опії літарів радісними кетягами розсипалися в даліни на вокзали. Вперше сьогодні адалає Маркелові Івановичу знайома путь якоюсь незвичайною, не такою, як завжди. Надто задернувало свисання і стисали сьогодні паротяги під мостом. Урочистими зоремп здавалися залізничні люкени.

"Вечер был, сверкали звезды, На дворе мороз трещал" — несподівано пригадав Мартинов вірша, що давно-давно колись, у дитинстві, учив у школі. І хто зна, чого виринули раптом ці старі, піззабуті рядки.

"Шел по улице малютка, Писнула и весь дрожал"...

"Тыфу ти! — посміхнувся про себе. — Як школяр. Малютка. Да..."

Сніг весело кувикав під ногами. Ось і новий будинок. Сяють величезні вікна, але, не зважаючи на старість, збіг нагору східними. Через джерма своєї квартири зупинився на мить і зневажко подумав, як швидко калатає в грудях серце. Трічі підпористо подзвонили.

Андрій Мартинов підгодини тому як прийав. Він уже встиг обити магір і брата Гордія (Сави не було — саме поклав у командировку по лінії), умисне і неереодягтися. Його цюкці ще ховали свіжий рум'янець з морозу й радісно, в широкій усмішці, блискалки білі, міцні зуби. Він зупинився посеред кімнати і весело обива поглядом стіни з дешевими олеографіями й акуратних рамицях, округлий стіл, етажерку з книжками. Зверху на етажерці стояв портрет Сталина, виріблене з червоного граніту. Довго шарився, робота.

Повернувшись на підлогу, він подивився на стіну: — Значить, і поможете можна вас привітати? Чудесна квартира! А ти, брате, як живеш? Усе з трупами своїми прилетюєш? Читав, читав...

Гордія, здається, тільки й чекав на таке запитання. Жваве енергійне обличчя його завіталося.

— Роботи, братику, скільки хочеш. В інституті працюю. Захоплююсь...

— О, захоплюватись ти вмієш! Та й працювати, звісно... Ти що, мамо, там клопочешся? Чай? Ідьог! Давай і тобі допоможу самовар підняти! Ого, який пузатий! Недарно кувикав?

(Далі буде).

ЛИШЕ 72 Ц. БРАКУВАЛО НАМ ДО ВИПОВНЕННЯ КВОТИ

Тюлон, Ман. — Пресова кампанія у нас вже закінчена. В грудні ми провалимо кампанію для "Воркера" і тому кампанія в користь української робітничо-фермерської преси ми закінчили і листспаді.

При тому хочу сказати, що на значеній на нашу місцевість квоти \$20 ми не здобули. Всього фонду ми здобули \$19.28, або не досягнули на 72 ц. На це є певні причини. Поперше, населення нашої місцевості живе в страшних злиднях, бо минулого літа урожаю майже не було і, подруге не всі товариші в товаришки працювали завширо, як це вони повинні були працювати. Доказом того є факт, що ще тепер не всі звернули листи на збирання фонду і передплат.

Ми послаємо до адміністрації "Фарм. Життя" \$19.28 і питаємо, що зробили інші відділи в окрузі Праув, Вінніпег Біч, Стрїий, Плезент Гом і Гімлі?

Н. Скоропата.

ЖАХЛИВИЙ СТАНОВИЩЕ В ПОЛЬЩІ

Варшава. — У статті під заголовком "Жахливе становище села" "Кур'єр Порани" так описує злидні селянства в Польщі:

"Через неможливість купувати паливо квартири не опалюються, вікна щільно забиті, а часто до половини закладені соломом. Підлоги брудні. Свійська птиця знаходиться в одному приміщенні з людьми, в середньому на 3 чол. припадає одне дитко. Злидні такі великі, що кусок мила є предметом розкоші. Селу не вистачає навіть питної води. Жителі сіл часто пють непридатну для пиття воду. В житлі така духота, що селяни скаржаться на головні болі. Діти білі, стомлені й хворі, бо вони звичайно встають раніше своїх батьків, одягаються в ховодійній хаті і без сніданку йдуть до школи, де вони голодні сидять, аж поки йдуть додому. Із 5 тисяч дітей, оглянутих лікарем, 65 проц. хворі. Найбільш поширений серед дітей туберкульоз".

СУМНИЙ ПОЧАТОК РСКУ

Наприкінці жовтня у львівському університеті розпочався новий навчальний рік. В зв'язку з цим, у західно-українській пресі заходимо деякі дані, що характеризують становище університету. Воно досить таки сумне. Навіть ундофашистське "Діло" мусить відзначити таке:

"Медицинський факультет находиться в незалежному стані, нема кафедри мікробіології. На практичному факультеті перед війною працювало 19 учених, тепер працює 11."

Враді ціло число студентів у львівському університеті, за словами "Діла", цього року зменшилось на 500 чол. Нічого не говорять про національний склад студентів, ця газета наводить дані про його розподіл за "віроісповіданнями":

ледве 15 проц. — греко-католики, 70 проц. — римо-католики, 15 проц. — євреї.

Очевидно, що євреї становлять якесь частину в українців — буржуазних польських та куркульських еміг. Адже дні трудящого людності львівський університет, звичайно, недостатний.

ШКОЛЯРИ ДОМАГАЮТЬСЯ, ЩОБ УЧИТЕЛЯМ БУЛА ВИПЛАЧЕНА ПЛАТНЯ

Молдери, Кендас. — Понад 600 місцевих школярів вимагають на страйк, протестуючи проти невиплати їм учительської платні. Школярі виступили демонстраційно й машеруючи голдовими вулицями міста, домагалися, щоб міська рада продавала старий і залішений уже шкільний будинок, а одержані гроші зужила на платню учителям.

З ПОЛЯ НАУКИ І ЗДОРОВ'Я

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ ДЛЯ ЛЮДЕЙ, ЩО МАЮТЬ СЛАБЕ СЕРЦЕ

(Подаємо за д-ром М. Кадецем в “Укр. Щоденних Вістях”)

Як себе поводити зі слабким серцем, є питання дуже важке. Від свого власного поводження багато більше залежить, ніж від медичин при недугах серця. Хто свої надії все кладе на медицину для серця й не звертає уваги на загальні гігієнічні міри, той сам себе нищить, бо доводить себе до такого стану, коли медицині вже помагати не будуть. Люди зі серцевими недугами мусять завжди економити свою енергію, а не легковажно її розтрачувати. Слабе серце, чи тільки троха ослаблене, не може робити тої роботи, що зробіть здорове серце й тому розумні люди не налягають на свої серця без огляду на можливість їх спосібності.

Серце є та помпа, що день і ніч, коли робимо й коли спимо, без перестанку помпує кров до всіх кутків і куточків нашого організму, до всіх окремих органів нашого тіла. Не тільки це, а ще помпує так, щоб задовольнити потреби всіх тих органів, а їх потреби не є завжди однакові. Для приміру, коли людина спить чи так лежить, він нічого не робить й тому його руки, ноги та решта тіла потребують менш крові й тоді серце помпує собі досить легко й поволі. Встає й починає збиратися до роботи, серце починає помпувати троха скорше й міцніше. Приходять до роботи й починає робити серце ще скорше й міцніше помпує. Такі самі зміни в силі та кількості помпування серця бувають при наповненні жодука, коли він потребує більше крові, при постійному думанню, балаканню, суперечках, сварках, хідні, біганню, спіху, неруванні й т. д. Це все є надзвичайні акти й потребують надзвичайної енергії для виконання їх і цю енергію має заставити ніколи не переставати робити помпа — серце.

Здорове серце може зносити багато зловживань, доки не доходить до того, що “вже більше не може” й тому ми привичаємося дивитися на наш серця, як на щось таке з чим рахуватися не треба. Не так воно вже коли серце більш не в першому ліпшому здоров'ю, а може й не в другому ліпшому. Тоді зловживання дають

себе знати досить скоро й серце, що не дивлячись на слабкість ще може служити досить довго, тільки при більшій увазі, темпу, вибивається з ритму.

Подумайте над тим і вам стане ясно, як себе поводити тепер, щоб серце не умучити. Задавайте серцеві як можна менше роботи й воно вам буде ще довго й вірно служити. Поменш умових і фізичних напружень: не нервуйтеся, не гартуйтеся, не сваріться, не злостіться, не “шукайте правди” на світі та не платце за всі “несправедливості”, не пробуйте переконати всіх в їх неправильних, чи своїх правильних, поглядах. Не спішіть ніколи та ні в чому, навіть думуючи про що небудь, думайте поволі та спокійно. Ходіть поволі, говоріть поволі, робіть поволі, їжте та пийте поволі. Перестаньте вірити в спіх, в американський “горіан”, Спійте 8, 10 або й більше годин на добу. Сидіть або лежіть коли можете, пів години лежати по їді є дуже добре для вас, не конче спати. Обережно з їдою, особливо що до кількості. Чим менше наповните жодулок тим ліпше ви упоратесь зі своєю роботою й тим менше буде вимагати від серця

“овертайма”. Також не буде товкати бідне, маленьке серце — підирати — бо переповнений жодулок потребує більше місця для себе. Не пийте багато пливів параз, особливо з їдою. Пийте потрохи та поволі й все більше між одною їдою, а другою. Обережно з роботою, робіть менше й спокійніше, із маленькими перервами для відпочинку. Бувайте досить на свіжому повітрі й сонці. Купайтеся часто в теплій воді, не холодній й не гарячій. Щоденне опорожнення відхідниць має велике значення, тому привчіть себе до регулярності без медицини на проочищення. Не куріть цілком, або дуже мало, як це можете залишити, і сигаретні тільки, бо вони найменше шкідливі. Не пийте цілком алкогольних напоїв — горілки, вина, пива. Не шукайте медицини на слабе серце й не уживайте жадних патентованих ліків тому тільки, що в оголошеннях їх так розхваляють. І не думайте про своє серце так багато. Як будете розумно себе поводити ваше серце не заставить вас думати про нього.

ДОПОМОГА ХАТИ-ЛАБОРАТОРІЇ

Цими днями на кожній вулиці нашого села можна побачити підводи, навантажені хлібом, городиною та іншими продуктами. Підводи завертають з вулиці на подвір'я колгоспників. До багатьох дворів завертає кілька возів, бо цього року на трудовень припадає стільки, як ніколи раніше.

Сумління праця, чіткіша організація й вертність боротьба з втратами забезпечили великий урожай. Але серед багатьох причин є ще одна, яка сприяла успіху. Це — хата-лабораторія.

Якою частиною і від неї залежить те, що зрештою року достаток колгоспників.

Пригадую боротьбу за перевесла. Далеко не всі зразу погодилися заготовляти перевесла з осок. В'їлась стара звичка — крутити із пашні.

Від перевесла втрачає не буде казали. Але до того часу в хата-лабораторії підраховано було, скільки з одного перевесла зерна висипається. І скільки з одного гектара. Актив хата-лабораторії зробив цей простий досвід відомим усім колгоспникам і колгоспницям. Переконалися вони. Точна цифра переконалиша, ніж слово.

Так само і під час возіння і обмолоту доследи хата-лабораторії допомагали позбуватися утрат.

Недавно підраховували, на скільки зменшено втрат по всіх роботах від сівалки до млина. Виходить на кожен га не менше півтора центнера. Значить, збільшився врожай. Більше хліба зібрано. Більше

хліба на трудовень вийшло. “Але основана робота хата-лабораторії не в цьому. Основне завдання — показати, як робити високій урожай. Візьмемо цукрові буряки... Непоганий урожай їх цього року в колгоспі — 201 центнерів з кожного га. Окремі ланки дали набагато більше — 300, 350 і 370 центнерів.

Отут наша хата-лабораторія теж показала, що можна взяти від нашої землі. Заклали ми торік і весни доследи ділянки. Застосовували високу агротехніку. На початку жовтня зібрані буряки з цих ділянок. Вийшло на 1 га 466 центнерів. Майже на 100 центнерів більше, ніж у найкращій ланці.

А доследи робили на очах всіх наших колгоспників і колгоспниць. Навіть за їхню участь. Довела хата-лабораторія, що можна примусити землю родити краще і більше. Тепер чимало колгоспників і колгосп-

ниць кажуть: — Зробимо і ми так. Дамо теж стільки.

Правда, 466 центнерів буряків з 1 га ще не остаточно перемога. Сподіваємось, подальшими доследи довести, що врожайність цукрових буряків може бути понад 500 і понад 600 центнерів.

Отже, від підвищення врожаю цієї важливої культури ще і зростатиме колгоспний достаток.

Тепер про городину... Займалась хата-лабораторія дослідями, як підвищити врожай городніх культур. Застосовували нові агротехнічні методи на городках.

Тепер це вже несумнівний факт: заклад, що виник з ініціативи Павла Петровича Постишева, допоміг збільшити врожай на нашій колгоспній землі і збільшити достаток кожного нашого колгоспника.

Г. І. Гречаний.

Сенатор Келлер з Ілінойс, який є головою бібліотеки сенату, береться за поладнання скрипки, у той час, як політична ситуація стає щораз бурхливішою.

Останніми часами багато канадських фермерів нарікають на велику смертність між поросятами, заки вони віддуть до того віку, що можна їх відлучити. Малі поросята, які звичайно добре тримаються й набирають на себе тіла, несподівано перестають добре їсти. Вони втрачають вагу, стають байдужими.

Коли їх добре зекзамінувати, то покажеться, що вони є дуже бліді і анемічні (недокровні), що можна найкраще доглядати в білках їхніх очей і в безкровних вухах. Так само їхня шкіра втрачає здоровий рожевий колір. На анемію (недокров'я) гине багато

поросят останніми часами. Причиною цього стану в поросят є брак заліза в їхній крові. Найбільше випадків анемії трапляються звичайно у великих свинарнях, де при годівні свиней притримуються точних правил щодо якості і кількості поживи.

Одним з успішних ліків на анемію у свиней, якого вживають в Капуксейсінг, Онтеріо, показався порошок з заліза, що називається по англійськи “ferrous iron”. Цей порошок можна набути в кожній аптеці. Абсолютна величина дози цього порошку не є важливою справою. Цього порошку можна давати поросятим так

багато на один раз, як багато може зміститися його на однім малім канадським центові.

Кожне поросля треба зловити, порошок поставити на самий зад язика, опісля поросля зазначити й назад їсти до свининця. Порошок треба давати кожного другого дня, починаючи з того часу, як поросля мають по 4 або 5 днів, аж доки вони не мають по три тижні, або доки не зачнуть їсти з малого корита.

В Корнінг Н. Й., вийнято на днів з печі брудну скля, з якого витягнувся велике зеркала, що буде вставлене в телескоп. Воно остигало в печі цілий рік. Три роки вівське зерно його виточиться, а п'ять років, заки його вставиться в телескоп в астрономічній обсерваторії в північній Каліфорнії. Це зеркала матиме 17 футів у промірі, якого ще не має ні один телескоп на світі.

резаній провідничий дії, що доследи свого вершка в 1933 р. коли вся буржуазна преса, а українська націоналістична преса особливо, була заповнена божєвильними вигадками про “голот і з'їданні дітей на Україні”, про “масове виселення українців з України на далекій Сибір” і ін. Згуртувавши на ґрунті цієї протиріданської кампанії величезну групу класово нестійких елементів, Д. Лобай оформив їх організаційно і вони вже швидко приступили до виконання в планом української націоналістичної контрреволюції, почали діяти відкрито.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Породи білої конюшини

В піонерських часах Канади, індіанці говорили про білу конюшину, що це є “слід стопи білого чоловіка”. Це тому, що вони замітили, що деякі білий чоловік заїде в ліси, там негарино являється біла конюшина. Від тих давних днів біла конюшина поширилася по цілій Канаді і тепер росте природно, де тільки є сприятливі умови вогкості. Вона не росте природно в степових провінціях, ані в північній частині Онтеріо, хоч і там можна вже її знайти, але у приморських провінціях, в багатьох частинах Квебеку та північному Онтеріо, як також в Бритіш Колумбії, на захід від гір біла конюшина росте часто у великій кількості. Що вона грає більшу роль в пасовиськах цих просторів не треба приписувати тому, що її нема, а бракові знання про її цінність, які спричинюють її найкращий ріст. Ми тепер знаємо, що де тільки біла конюшина росте природно, там, коли дасть її нагоду, вона дасть добре пасовисько. Ніяка друга рослина не заслуговує на таку старанну увагу.

Майже кожний є обізнаний з так званою “білою голландською” конюшиною, насіння якої часто вживають для засівання міцняних травників. Все це насіння, якого Канада вживає, імпортується з різних частей світа, в яких її ростять на продаж. Декілька уліпшених сортів є відомі під назвою “Морсо” і “Отрино”. Останніми роками писалося багато про “дику білу конюшину”, що походить з Англії і Нової Зеландії. Є важливим, щоб зрозуміти, що таке є “дика біла” конюшина і які користі з неї є на пасовисько.

“Дика біла конюшина” відрізняється від “звичайної білої голландської” тим, що вона є більш винослива і довголітня. Це є наслідки довгого процесу природного добору через постійне низьке спасування худобою, що поступенно

багато на один раз, як багато може зміститися його на однім малім канадським центові. Кожне поросля треба зловити, порошок поставити на самий зад язика, опісля поросля зазначити й назад їсти до свининця. Порошок треба давати кожного другого дня, починаючи з того часу, як поросля мають по 4 або 5 днів, аж доки вони не мають по три тижні, або доки не зачнуть їсти з малого корита.

В Корнінг Н. Й., вийнято на днів з печі брудну скля, з якого витягнувся велике зеркала, що буде вставлене в телескоп. Воно остигало в печі цілий рік. Три роки вівське зерно його виточиться, а п'ять років, заки його вставиться в телескоп в астрономічній обсерваторії в північній Каліфорнії. Це зеркала матиме 17 футів у промірі, якого ще не має ні один телескоп на світі.

резаній провідничий дії, що доследи свого вершка в 1933 р. коли вся буржуазна преса, а українська націоналістична преса особливо, була заповнена божєвильними вигадками про “голот і з'їданні дітей на Україні”, про “масове виселення українців з України на далекій Сибір” і ін. Згуртувавши на ґрунті цієї протиріданської кампанії величезну групу класово нестійких елементів, Д. Лобай оформив їх організаційно і вони вже швидко приступили до виконання в планом української націоналістичної контрреволюції, почали діяти відкрито.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

Отже, непогодування, як каже Енгельс, почали вирішуватися боротьбою. Ця боротьба велася по центральних комітетах і зарплатах, вона перейшла у відкритий націоналістично-контрреволюційний виступ Д. Лобая перед делегатами на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р. Ця боротьба розвинулася з виступом Лобая на з'їзді українських робітничо-фермерських організацій в березні 1935 р.

“Суперечності ніколи не можуть бути затушовані надовго, вони вирішуються боротьбою”

Виступ Д. Лобая на останньому з'їзді і виступ його нашіквію п. н. “За відсутності згоди на Радянській Україні”, не можна розглядати як щось відірване, абстрактне, що не пов'язувалося б з економічною і національною політикою комуністичної партії уряду в Радянському Союзі, а в тому й на Радянській Україні; що не пов'язувалося б з політикою комуністичної партії в Канаді і з політичною лінією в роботі українських робітничо-фермерських організацій, що її визначили останні партійні з'їзди.

Так же само не можна уявляти виступ Лобая на нашійквію п. н. як щось відірване, абстрактне, що не пов'язувалося б з політикою комуністичної партії уряду в Радянському Союзі, а в тому й на Радянській Україні; що не пов'язувалося б з політикою комуністичної партії в Канаді і з політичною лінією в роботі українських робітничо-фермерських організацій, що її визначили останні партійні з'їзди.

Так же само не можна уявляти виступ Лобая на нашійквію п. н. як щось відірване, абстрактне, що не пов'язувалося б з політикою комуністичної партії уряду в Радянському Союзі, а в тому й на Радянській Україні; що не пов'язувалося б з політикою комуністичної партії в Канаді і з політичною лінією в роботі українських робітничо-фермерських організацій, що її визначили останні партійні з'їзди.

мо й бачимо у подальшій боротьбі, як буржуазія намагається відокремити собі робітничий клас, захопити його для себе. Але й ми знаємо теж, що неродив

КРИВАВА Пацифікація на Волині

Польсько-фашистська поліція брутально мордує селян, руйнує селянські хати й нужденні селянські дорібки, а влада заборонила пресі про це писати

Заклик до міжнародної публічної опінії і до чесних людей

Від половини квітня до сьогоднішнього дня безперервно триває пацифікація на Волині. Червона Волинь, твердий революційного руху на Західній Україні, знову стікає кров'ю своїх найкращих синів. Кривава фашистська окупація жорстоко мстить волинським селянам за те, що вони не хочуть без протесту піддатися ярму фашистської неволі.

Нижче подаємо короткий огляд пацифікації, на підставі даних наших волинських товаришів.

В селі Козирщини, повіт Дубно, на початку квітня в маєтку графа Ледоховського вибух страйк сотні лісних робітників. Робітники вимагали підвищення зарплатні з 70 грошей денно до 1 золотого. Поліція під проводом коменданта Каньського, довідавшись що страйком керує комуністи, постановила за велику ціну зламати страйк. Озброєні до зубів пішли для відваги, вони ринули на страйкуючих селян, вимагаючи від них, щоб протягом 30 хвилин закінчили страйк і розійшлися. Коли селяни не хотіли виконати цього наказу, поліція на наказ коменданта Каньського дала залу у натовп страйкуючих. На місці полягли слідуєчі товариші:

1. Варемчук Володимир
2. Поляк Олександр
3. Петля Іван
4. Ковальчук Федір
5. Рудий Іван

го повіту, відбулася могутня демонстрація протесту. На чолі демонстрації, в якій взяло участь 1,500 селян, підносилася червоною прапором. Учасники демонстрації мали на собі заборонені значки Козирщини. В демонстрації взяла участь також олицька районна організація Української Соціалістичної Радикальної Партії із своїм прапором.

Демонстрації перегородив дорожку значний відділ поліції, яка за наказом свого коменданта без жодного попередження дала залу у натовп. На місці полягли товариші:

7. Стельмашук Олександр — 23 років,
8. Лукасюк Петро — 16 р.
9. Тарасюк Надя — 16 років,
10. Мусійчук Ліда — 16 років,
11. Гордінок Дonya — 18 р.
12. Криванюк Павло — 18 років і ще двох селян, прізвища яких досі невідомі.

Крім цього 31 демонстрант було легко і тяжко поранено. Майже всіх ранених арештовано. Біля 15 селянських хат поліція зрівняла з землею.

Цього самого дня в містечку Варковичі, повіт Дубно, відбулася демонстрація 800 селян. Тут на чолі демонстрації несли транспарент з іменами товаришів, вбитих в Козирщині. Поліція дала і на цю демонстрацію вбила слідуєчіх товаришів:

15. Вознюк Методій — 27 р.
16. Вознюк Олександр — 22 р.

Трьох товаришів тяжко поранено. Ще одного товариша, Порчука Олександра, 16 літ, на постерунку закатовано на смерть.

Після 1 травня кривавий фашистський уряд, бачучи, що революційний рух на Волині не задуманий, ще більше зміцнив репресії проти пацифікації. При цьому пацифікатори проводили свою криваву роботу по-новому. Коли раніш воли

LA BLESSEDUNA

нападали на цілі райони і били всіх без винятку до зарозуміння на окремі революційні села і активістів, знищуючи все без винятку і мордуючи. Ось картина такої пацифікації:

25 червня в селі Харлупи, Луцького повіту, поліція оточила хату Мирона Чарнецького. Напівсонного ще Чарнецького поліція стягла з ліжка і наказала тікати. Коли Чарнецький не хотів тікати з хати, садисти викинули його силою на подвір'я і там трьома пострілами вбили його. До побіжчика за коси притягли жінку і 5-річного дитину, прикажуючи: «дівчисько, тут лежить твій комісар». Тов. Чарнецький мав 31 рік, жінку і дитину, господарював на 2-ох гектарах землі.

В цьому самому селі і цього ж самого дня поліція замордувала ще одного товариша, прізвища якого й досі не знаємо.

В селі Любче, Луцького повіту, поліція вірвалась до хати селянина Савчука, жорстоко його побила і вимагала, щоб він подав місце перебування своєї дочки-комсомолки. Коли старий не міг на це відповісти, його викинули з хати й кулею з карабіну застрілили. Савчукові було 50 літ.

Цього самого дня застрілено двох товаришів, одного з села Немізи, а другого з села Тури. 6 липня двома пострілами в груди вбито товариша Кань

ського Ілька, секретаря місцевого комітету КПЗУ з села Сухополя, Луцького повіту. Тов. Каньський мав 27 літ, залишив старих батьків.

8 липня до села Козирщини, Дубенського повіту, прибула поліція і вдерлася до хати Ларивона Отченаш-Войтюка (меншого брата забитого 15 квітня секретаря районного комітету партії) і наказала повести їх до стодоли, де будуть робити ревізію. Тільки Отченаш переступив поріг своєї хати, його вбили пострілом у спину. Забитий мав 20 років, був комсомольцем, залишив старих батьків.

9 липня до села Радомисль прибуло біля 30 поліцаїв, витягли з хати товариша Колдаска Василя і трьома кулями поклали його на місці. Забитий — 20 літній комсомолець, син бідняків.

Всіх забитих поліція забирила до Луцька або до Дубна, куди закопувала їх в невідомому місці.

Типовий перебіг пацифікації в цьому часі був такий:

6—7 поліцаїв вдирається до хати і революнерами змушують цілу родину лізти під стіл або під ліжко. Самі ж ламають і б'ють столи, вікна, ліжка, шафи, посуду, розпорюють подушки і пір'я викидають до криниці, деруть і рубають сокирою одіж, взуття, ламають машини, хвірварки, січкарні; збіжжя, борошно, крупу змішують з газом і кидають до криниці. Після виконання цього «героїчного» вчинку, витягають родину з під стола чи з під ліжка, немилосердно б'ють прикладами і чоботами, змушуючи при цьому селян на колінах цілувати чоботи поліцаям та молитися до них. Потім женуть селян на стріку і примушують їх злирати солому або бляху. Гроші, які в хаті, поліція забірає собі. Простині рвуть на очі. А на

закінчення заставляють селян бігати навколо хати і кричати: «хай живе республіка польська», «хай живе державна поліція» і т. д. Бували випадки, що після всього цього господаря хати вшали (село Митильне, біля Оліки).

В інших селах поліція примушувала жінок тікати через вікно, а коли вони пробували це робити, поліція притримувала їх за спідниці і біла.

В селі Симчинки наших товаришів прив'язували між двох коней, яких гнали галопом через усе село. Коли товариш вже цілком почорнів, його кидали на гнійовище.

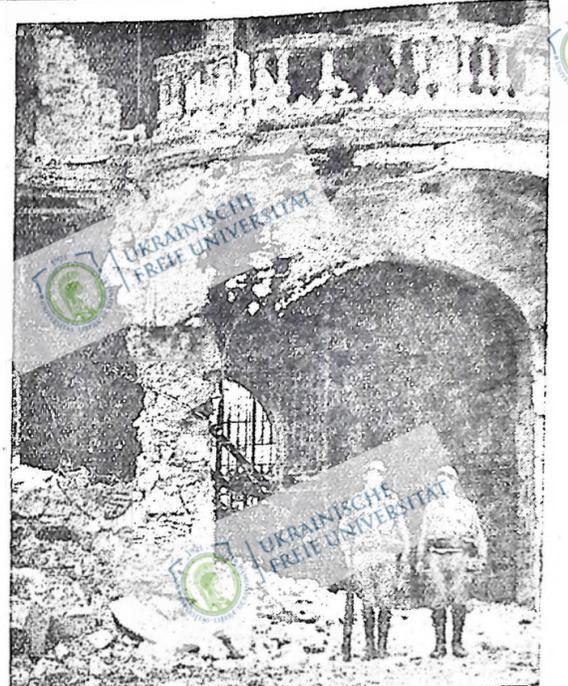
В селі Жоринці двох негараздких товаришів почувало з одного селінина. Коли про це довідалася поліція, витягла їх з хати разом з господарем і без жодного слідування на місці замордувала.

В цілім Луцьким окрузі оголошено винятковий стан. Після 8 години вечером не вільно виходити з хати. Коли чути крик, не вільно виходити під карою смерті, не вільно збиратися в трьох, при цьому поліція треба піднімати руки вгору, під загрозою смерті не вільно віддалятися із своєї місцевості.

Так гуляє кривавий окупант на Західній Україні. Протягом кількох місяців замордовано більше 50 невинних, безборонних людей без жодного суда і слідування.

Найменша згадка в польській пресі про те, що діється на Волині, суворо заборонена цензурою. Кривавий кат Волині, воевода Юзефський, та уряд санаційної фашистської банди в крові хоче потопити революційний рух волинських селян.

Звертаємось до міжнародної публічної опінії, до всіх чесних людей з закликом піднести голос протесту проти кривавих пацифікацій на Волині.

Армія уряду Бразилії при допомозі тяжкої артилерії, захопила барак повстанчої армії, що прилучилася до робітників у їхній боротьбі проти уряду президента Варгаса.

ЗА ВІДНОВЛЕННЯ СТОРІНКИ МОЛОДІ В «ФАРМЕРСЬКІЙ ЖИТТЮ»

Арборг, Ман. — В одному з попередніх чисел «Фарм. Життя» в редакційній статті писалося про причини, чому не існує сторінки молоді в «Фарм. Житті». Головною причиною є те, що молодь занедбала дописування до своєї сторінки про свої справи.

Не одному з нас, молодих хлопців і дівчат стало трохи неприємно, коли ми прочитали згадану статтю, а також соромно за наше недбалство. Можливо, що дехто з нас має певні причини на виправдання, але ці причини в ніякому разі не є настільки виправдуючі, щоб виправдати неіснування сторінки молоді. Нам треба признатися до вини, виправити наше недбалство і відновити сторінку молоді в «Фарм. Житті».

Я признаюся до свого недбалства. Відкладання на завтра, або на неділю доводило до того, що я нічого не написав, бо часто треба зробити щось важне, прочитати газету, а вже як заведеться дискусія, то цілий вечір піде, а навіть і неділі мало. Писання дописів бувало вложено на неділю. І так не знати доки, аж в кінці дописування до газети лишається тільки далекею мрією. А тимчасом сторінка молоді перестала зовсім існувати. Нам гарно і приємно читати вже готове, написане, те, що пише редактор. Але редактор не може написати сторінки молоді. Це мусить написати сама молодь.

Правда, що редактор може зробити для молоді багато. На мою думку, редактор повинен присвятити для молоді бодай одну статтю на тиждень, в якій треба поставити спеціальні питання молоді.

На фармах вже вирости і виховалися в наших бойових організаціях нові кадри молодих працівників. Ці молоді сили повинні писати статті і дописи. Вони можуть і повинні втримати сторінку молоді.

Писати є про що. Ось тепер молодь на фармах переживає злидні разом зі своїми батьками. Вбрати нема що, їсти нема куди, заробити кілька центів на свої розходи нема де.

Молодь буржуїв, капіталістів, веселиться, забавляється, живе розкішно, маючи чого потрібно їй до щасливого щасливого життя. Але таке життя має фермерська молодь. Фермерський син не має навіть 25 цт., щоб піти на забаву раз на два місяці. Я не говорю вже про інші культурні розкрити, такі як радіо, кіно, концерти, спорт тощо.

Це ще не все. В Етіопії вже проливається пеншина людська кров. Там недержавна війна, яка може бути початком нової страшний світової різанини.

Нестор Крокош.

капіталісти горячково пригрозять і покладають надії на молодь робітників і фермерів.

Нечувані злидні на фармах, загроза війни і фашизму є тими чинниками, що повинні заставити нашу молодь заговорити про це на сторінках нашої преси. Сторінка молоді стане нам в допоміжній організуванні молоді до боротьби проти голоду, злиднів, небезпеки війни й фашизму, за мир, волю і краще життя.

Щоб сторінка молоді існувала я постановлюю, що від тепер буду дописувати найменше раз на три тижні до сторінки молоді. Коли так зроблять всі товариші і товаришкні, наша сторінка буде напевно існувати.

Хто за мною?

Хто хоче мати сторінку молоді в «Фарм. Житті»?

М. Гринчишин.

ЧИ ПРАВДУ ВІН ГОВОРИВ?

На бенкеті буржуазного клубу, що відбувся минулого тижня в Сінтарському готелі Рояля Александра у Вінніпегу, промовляв протестанський піп Дж. В. Кларк. Він сказав, що Канада є першою країною в світі, яка дійшла до теперішнього свого стану престижу і багатства без кріпацької чи то невольничої праці.

Англія, говорив цей піп, мала щось в роді кріпацтва під час індустріальної революції. Сподуєні Держави набули більшу частину свого багатства незвичайною працею, яка існувала на південних плантаціях. Але в Канаді такий стан не існував ніколи.

Зі слів цього попа виходило б, що канадські багатчі власники рудами працювали на свої багатства. Але кожний знає, що так воно не є. Канадські фермери і робітники це й сьогодні є невольниками капіталістів і працюють на них майже жордуно. Де ж поділися подальша праця фермерів і робітників, яка сьогодні не мають що їсти і що одягнутися? Хто її загарбав, це не капіталісти.

Правда, в Канаді не було закону, який признавав би невольничтво. Але в Канаді були й зараз є закони, які дозволяють горстці багатих грабників фермерів і робітників та лишати їх не в кращому стані, як жили бідні негри на південних американських плантаціях.

Забув ще піп сказати, що за раз в Канаді існує невольничтво і кріпацтво. Правда, це є сінтарському готелі, де збираються модерні рабовласники, а в невольничих кемпах, де десяткі тисяч молодих синів робітників і фермерів тяжко працюють за 20 цт. денно під доглядом військових офіцерів.

«Свобода, рівність, братерство»

Скільки глибокого значення, скільки милозвучності в цих трьох словах! Яке величезне досягнення, якщо ці слова відповідали б дійсності. Але тоді країна, яка досягнула дійсності цих слів, була б, звичайно, радянською. Свобода, рівність і братерство не існують за іншої системи.

Візьмім, наприклад, Францію, «найдемократичнішу» з «демократичних» країн. «Демократична» мого Франції, яке відноситься на всіх її монетах: «ліберте, егаліта, фратерніте» склад має те саме значення, (наголює наде на останній шти) що свобода, рівність і братерство. Скільки іронії, демагогії, нахабства і брехні ховається під дійсним значенням цих гарних слів.

Не розбираючи вже справу соціальних відносин різних класів Франції, які між собою різняться від інших країн, де пишуться ті ж самі слова, але в них не означають нічого, а означають тільки стани людини та жінок у відношенні одні до одного, що залишилося майже незмінне від феодальних часів. Яка різниця між французькою жінкою?

Вона не має права: управляти своїм власним майном, мати гроші в банку на своє власне ім'я, складати ці гроші щодо виховання своїх власних дітей, потягнути чоловіка до відповідальності, чого ще не вважалося за грішного.

вона не сміє покинути його за те, що він її б'є і т. д.

За невірність чоловік може її покинути. Жінка ж не може покинути чоловіка. Жінка, навпаки, не то, що була б поставлена на суд, за таку саму провину в таких самих умовах, але вона навіть не годна дістати розводу на підставі невірності чоловіка так довго, доки він не зрадив її з іншою жінкою у власному домі. Поза своїм домом чоловік може мати десять полюбовниць, жінка може мати скільки завгодно доказів невірності чоловіка, але це ще не дає підстави на те, щоб вона дістала розвід.

Проте, на найменше підозріливши жінки, чоловік може повідомити про це громадського прокурора, який мусить діяти негайно. Він може позаяти державних детективів, щоб слідити за жінкою так довго, як це потрібно. За невірність суд карає жінку тюремно від 3 місяців до 2 років.

Без згоди чоловіка жінка не має права продати найменшу частину річ. Чоловік, навпаки, має право продати увесь жіночий маєток. Якщо жінка грабить, що покіне чоловіка, він може її за це законно побити, сиримати всі гроші і навіть її власний син. Якщо жінка її грабить, чоловіка стоїть на чолі французької демократії, то чоловік, привведе її назад, щоб

чоловік міг її знову законно бити, б'є...

Забігає чоловік, щоб жінка не писала більше до своїх приятелів, бо це йому не подобається — жінка не має права більше писати. Забігає чоловік, щоб жінка не відвідувала своїх родичів — вона мусить підкоритися його волі.

Свобода, рівність і братерство! Скільки глуму, омани й нахабства може бути в цих милозвучних словах. Дійсно ці слова тільки на французьких грошах і дитині, що мають ці гроші. Вони відповідают такій дійсності: якщо є монета, будуть свобода, рівність і братерство.

Але монету має тільки французька буржуазія.

М. С.

В НАСЛІДОК ПЕРЕСТУДИ ШИРЯТЬСЯ РІЗНІ НЕДУГИ МІЖ ДІТЬМИ НА ФАРМАХ

Вилінгдон, Алта. — Цього року фермери припізналися з молочними збіжжя. Деякі недавно починили молочення, а є також і такі, що тепер кінчають.

Жити вже тепер нема чим. Нема в що одягнутися, нема що їсти. Багато дітей перемагають ходити до школи, бо не мають в що вбратися. До того у нас повнізаявся якесь хвороба між дітьми. Ця хвороба поширюється. Діти не мають лікарської обслуги, бо родичі не можуть заплатити лікарівні, або за шпиталь. Діти примушують вмирати вдома, що лише спричинюється до поширення хвороби.

Одинока лікарська «допомога» є та, що приїде лікар, запечатає хату і на тому кінчається. Більше ніхто не бачить лікаря.

Фармерам треба також і насіння на весну, але вже тепер таки треба рефіду. Фермери йдуть до муніципальної ради, яка не дуже охоче видає рефід. Покищо фермери мають маліми громадянами, організовано, тайно, паче стидливо.

Муніципальна рада відсилає аплікації на рефід до провінційного уряду великими пакунками, але один до цього часу одобрив лише одну аплікацію. Що є з іншими аплікаціями, ніхто не знає. Муніципальна рада не цікавиться їм, це поліє насі аплікації. Є чутка, що фермери аберують з цілого муніципалу і йдуть до муніципальної ради і організовано, щоб бути до-

магатися забезпечення їхнього життя. Треба зробити так, як зробили фермери в муніципалі Ст. Пол, де вони тримали в офісі муніципального раду. Все те, що в них було, що у нас без впертої боротьби не обійдеться.

А та боротьба вже починається. В Прут відбувся мітинг фермерів, на яким промовляв муніципальний радний. Він говорив, що муніципал доуге до банку около \$30,000, а за податки зібрано \$8,000. Банк не хоче більше позачити грошей. Він ще сказав, що фермери мусять зорганізувати голодний похід, але більшість з них в 1932 році.

Є чутка, що на наступні, яке будуть фермерам йдуть, скажуть підписувати моргедж або ліч нотти. Фермери є проти цього. Вони годяться віддати буншель за буншель, але інших моргеджів чи ліч нотти підписувати не будуть. Може статися таке, що і в слідуєчій рік не зародить, тоді будуть тягнути останню корону з подвір'я, за насіння. Фермери є за беззворотний рефід і насіння. За це вони будуть вперто боротися.

ВІКЛИКАЮ ТОВ. В. ЧЕРНЯКА ВІРНИВАТИ ПЕРЕДІВКА

Воксгол, Алта. Заслапо до адміністрації «Фарм. Життя» \$2 на переіслати і 50 цт. на пресоювій фонд і кілчу в. Волгера Черняка, щоб віривши свою задожнуку пресою і не забув про пресоювій фонд.

Нестор Крокош.

ПОЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ ВБИЛА ЧОТИРЬОХ СЕЛЯН

Варшава. — Польське державне графічне агенство повідомляє про криваві сутички в селі 29 листопада на дорозі до Оночна в Кельцькому воєвідстві.

Невідомий сказав, що було бби єсони страйкати проти поліції. Поліція відповіла сальною в товну. В наслідок страйкання ченеро єсони поліцією, а деякі були ранені. Влада переводить масові арештування серед селян.

ЗМІЦНЕННЯ НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ — НАША ВІДПОВІДЬ ЛОБАЄВИЦІ

Консет Гавз, Алта. — Вісім років минуло з того часу, як у нас з'явився Лобая, на якому і був делегатом з Мірнорського округу, минуло 8 місяців. Коли я здавав звіт по відділах, а між іншим згадував також і про контрреволюційний наступ Лобая та однодушний засуд його всіми делегатами.

Від того часу про Лобая і нічого не чути. Аж недавно він дався чути аж з Нью-Йорку. Лобая, "син бідного селянина" наклеюється на наших провінційних товаришів, оплюгає нашу організацію, якої він був довголітнім членом. Він це розбирає в засобах, його брехня немає границь. Лобая став відкрито у ворожі ряди проти робітничих і селянських фермерів. Він хоче захистити інтереси власного класу.

Лобая, довголітній редактор "УРВ", у своїй гідкій брошурі старается представити себе великим і "слабким" чоловіком. Його "слава" не сягала далше його редакційного бюро. Ніхто з робітників і селянських фермерів не знав і не знає його, аж тепер він напружує всі свої сили і "злібності" для того, щоб потягнути нас в контрреволюційне бачення, в яке він загруз по самі дзвені.

В той час коли Лобая працював при УРВ, в нього не було злібностей інститутити колисьбудь з проголошенням, чи написати поучачу книжку для робітників і фермерів. Нараз ці жалюгідні "злібності" в нього з'явилися. Він

УВАГА! — ВІННІПЕГ І ОКРУГ! — УВАГА!

Повідомляється усім відділам Українських Робітничо-Фармерських Масових Організацій вініпегського округу, що

РІЧНІ ОКРУЖНІ ПАРАДИ

В НЕДІЛЮ, 29 ГРУДНЯ 1935 РОКУ В УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ

Кожний відділ повинен прислати одного делегата на парад. Місцевості, які ще не вибрали делегатів, повинні це зробити якнайскорше. Кожна місцевість повинна зголосити своїх делегатів до секретаріату Округовому не пізніше 5 днів перед парадом.

Конти делегатів (подорож і харчування) мусять покрити місцеві організації.

Звертаємо увагу таким місцевостям, щоб обов'язково вислали своїх делегатів на окружні паради: Брендон, Портедж ла Прері, Іст Селкірк, Роздейл, Кенора і, коли можливо, Ді Пес.

Присутність делегатів на цих парадах є konieczна тому, що на програмі є багато важливих справ до вирішення.

УВАГА! Кожен окружний парад мав відбутися 8 грудня, але через серйозні організаційні причини відложили на повільно згадану дату.

Секретаріат Округовому УРФМО.

БИЛОВАРДИЙСЬКИЙ ЕМІГРАНТ УБИВ В НЬО ЙОРКУ ДВОХ ЛІКАРІВ І СЕБЕ САМОГО

Змовнивши в себе, що він пошукає до шпиталю з револьвером і застрелив д-ра П. Б. Виберта та поранив смертельно д-ра А. Т. Рова, котрий номер в годину пізніше. Вкінці приложив револьвер собі до грудей і загинув з кулею в серці.

Кузнечков був офіцером у царській армії, а опісля воював з Червоною армією. В 1920 році він утік з контрреволюційними недобитками до Констатинуполя, а звідтам виїхав до Сполучених Держав. Тут вибрав городянина панери й бігав різними містами, які він тут мав, але тільки місяць тому стався на роботу до дентичної лабораторії. Він мав 52 роки.

Сталося це в школі дентичної устної хірургії при Колумбійсько-Пресвітеріанському Медичнім Центрі, 630 Вест 163 вулиці. Найнятий там до праці Кузнечков счинив з робітниками сварки та поривався до бійки. Остаточно йому сказано, що в наслідок поганого поведіння його звільняться з роботи. Це розлютило Кузнечкова до той міри, що він повернувся до школи від морозу й граду.

На мітингу було багато фермерів, які вважалися колись за багатих. Тепер ці фермери говорили, що вони тяжко працювали на фармах понад 35 років, платили податки, за які нічого не діставали, а тепер не мають грошей, щоб купити нашіна.

Нам належить насіння гонити фермери на мітингу, бо не наша вина в тому, що ми його не маємо. Абергарт обіцяв нам перед виборами дуже багато. Тепер більшість з нас вже бачить, що Абергарт не буде виплачувати тих 25-доларових місячних дивідендів, які він обіцяв нам перед виборами, але насіння вже мусить дати.

Фармери ухвалили резолюцію, щоб уряд Абергарта не продавав, а позичив їм насіння. Вони годяться віддати урядові буншель за буншель, грейд за грейд. А коли фермери не зможуть віддати насіння в осянні, то пенку втрату має понести уряд.

До делегації, яка має представити резолюцію фермерів урядові, вибрано двох мушкетерів наших радних і трьох фермерів. Делегації цієї місцевості пропонують віддати грошей і буде домагатися, щоб він шпоз з цим до Абергарта і шпозримувати її, коли вона представляє резолюцію, за якою годі доувати ооко 300 фермерів.

Промови на мітингу були муніципальні секретар, член радні муніципалу і добре відомий місцевий комуніст-фермер.

ВАРТІСТЬ ЛОБАЄВОЇ БРОШУРИ Є В ТОМУ, ЩО ВІН САМ СЕБЕ НЕЮ ВИКРИВ ПЕРЕД НАМИ

Грейт Дір, Саск. — Я начитався неслало про "дарунок" Д. Лобая, що його ви виставляють для кожного члена нашої преси аж з Америки. Я думаю, що Лобая "забув", що і також є сталим і довголітнім читачем нашої преси, і свого "твору" мені він не вишле. Аж 29 листопада я також дістав той неспрошений і небажаний "дарунок". Я уважаю своїм обов'язком подякувати за це "авторові", бо він допоміг мені побачити гідке обличчя Лобая. Все це, що він пише в своїй брошурі, допомагає фермерам пізнати, що між нами був вовк в овечій шкурі.

Відповідаючи на його брошуру я не беруся, бо в "УРВ" та "ФЖ" товариші вже сказали багато і про все, а щось нове від себе додати я не маю. Я вповні годжуся з іншими товаришами, що засудили його, і я також його засуджую.

Від себе скажу, що Лобая має пошесту натуру. Попи кажуть вірним, що бог мешкає в неспритуному світі, якого ніхто з людей не може бачити. Людям проповідують і обіщують "вічне" і "щасливе" життя на другім світі. Про рай вони старяться говорити так переконливо, як би вони в дійсності були в тому раю і любили його з нього вишійши.

Таке і з Лобаяем. Заїхав до Нью-Йорку і хоче нам вислати "дівне положення на Радянській Україні". Про положення на Радянській Україні Лобая наговорить нам такої "правди", як пош про рай. Зрештою, яке не одна "цира" українська душевка набрехала нам про Радянський Союз. Але ці брехні не приймаються між нами, а відбиваються від серця від етні. Визначити рядки "УРВ" Євдоким Гавзюк на Україні, щоб там померти, євдоким зустріли?

Не потребує Лобая розкачувати нам про Радянську Україну аж з Нью-Йорку. Він хоче переманити брехні про Рад. Україну до капіталістичних буржуазних, а ми віримо нашим братам на Рад. Україні, що вони для себе а не бажають. Вони а господами країни. Ми вислали делегації, які (в Нью-Йорку) 2,21 травника, а нам прий у Канаді, і що вишліти

СКЛИКАЛИ МАСОВЕ ВІЧЕ В СПРАВІ НАСІННЯ

Мондейр, Алта. — 10 грудня відбувся тут масовий мітинг фермерів в справі насіння. На мітинг прийшло близько 300 фермерів. Співала насіння є для тутешніх фермерів дуже пекуча, бо 90 процент фермерів не мають насіння в наслідок шкоди від морозу й граду.

На мітингу було багато фермерів, які вважалися колись за багатих. Тепер ці фермери говорили, що вони тяжко працювали на фармах понад 35 років, платили податки, за які нічого не діставали, а тепер не мають грошей, щоб купити нашіна.

Нам належить насіння гонити фермери на мітингу, бо не наша вина в тому, що ми його не маємо. Абергарт обіцяв нам перед виборами дуже багато. Тепер більшість з нас вже бачить, що Абергарт не буде виплачувати тих 25-доларових місячних дивідендів, які він обіцяв нам перед виборами, але насіння вже мусить дати.

Фармери ухвалили резолюцію, щоб уряд Абергарта не продавав, а позичив їм насіння. Вони годяться віддати урядові буншель за буншель, грейд за грейд. А коли фермери не зможуть віддати насіння в осянні, то пенку втрату має понести уряд.

До делегації, яка має представити резолюцію фермерів урядові, вибрано двох мушкетерів наших радних і трьох фермерів. Делегації цієї місцевості пропонують віддати грошей і буде домагатися, щоб він шпоз з цим до Абергарта і шпозримувати її, коли вона представляє резолюцію, за якою годі доувати ооко 300 фермерів.

Промови на мітингу були муніципальні секретар, член радні муніципалу і добре відомий місцевий комуніст-фермер.

ЗМІНА ГРОШОВОЇ СИСТЕМИ В НОВІЙ ЗЕЛАНДІЇ

Нельер, Нова Зеландія. 19-го грудня Р. Семпа, міністр публичних робіт в лейбористським уряді Нової Зеландії, заповів у своїй промові минулого понеділка "революційні зміни" в існуючій грошовій системі.

Семпа сказав, що грошова система в Новій Зеландії мусить "мати серйозну увагу уряду в недалекому майбутньому". Він сказав, що народ має мати користь з кредиту країни.

Він не сказав, в який спосіб лейбористський уряд Нової Зеландії думає перевести зміну грошової системи, щоб з кредиту країни користав народ, а не горетка фінансистів. Коли ці фінансисті нададі мають залишитися, то говорення Семпа є переливанням з пустого в порожнє.

Він не сказав, в який спосіб лейбористський уряд Нової Зеландії думає перевести зміну грошової системи, щоб з кредиту країни користав народ, а не горетка фінансистів. Коли ці фінансисті нададі мають залишитися, то говорення Семпа є переливанням з пустого в порожнє.

В ШКАГО БІЛЬШЕ КРАДУТЬ, В НЬО ЙОРКУ БІЛЬШЕ ВВІВАЮТЬ

Вашингтон. Проголошено федеральним бюрою інвестицій члена вказують, що в Шкаго більше крадуть, а в Нью-Йорку більше ввівають.

Відомо, що перестав заморозити в Шкаго 65 осіб, а в Нью-Йорку 100 осіб. На той час в Нью-Йорку було 2,21 травника, а нам прий у Канаді, і що вишліти

МЕДЮВ, АЛТА. — Річні збори відділу ТУРФДІМ відбулися в неділю, 5 січня, о годині 2 пополудні, в помешканні товариша Новосада. Обов'язком кожного члена і членівки прибути на ці важливі збори, бо є дуже багато справ до вирішення. Нових членів радо вітаємо. Заряд.

УВАГА! ПРУДОМ І ОКОЛИЦЯ
Заходом відділу ТУРФДІМ, а саме: рясний гурток відірає у місто, 7 січня в Укр. Фармерським Домі гарде представлення під назвою "НАХТАР-СЬКІЙ ГІСТЬ". По представленню забави з танцями. Добра музика. Молодь гарно забавляється. Піна оцсту дуже низька. — Мінсгом.

ПРУДОМ, САСК. Річні збори відділу ТУРФДІМ відбулися у місто, 14 січня, в УРФДІ. Початок о годині 7 вечера. Обов'язок кожного членівки прибути на ці важливі збори. Заряд.

ПРУДОМ, САСК. Річні збори відділу ТУРФДІМ відбулися в місто, 14 січня, в УРФДІ. Початок о годині 7 вечера. Обов'язок кожного членівки прибути на ці важливі збори. Заряд.

БАЗАР У ШАНДРО, АЛТА.
СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ У ШАНДРО, АЛТА.
В ДНЯХ 7, 8 І 9 СІЧНЯ
В ФАРМ. ДОМІ В ШАНДРО
ВЕЛИКИЙ БАЗАР

€ рісін рісін, вартості \$33.00, які базаром роздасть гостям, що будуть мати щасливі номери, як: дресер, наручний годинник, перо й олівцеві, скейти і інші. Музика до танців, з Едмотону, гратиме всі три печері. Приходіть всі чисельно.
Базарком.

ГИЛОК, РЕНФОРЛІ І ОКОЛИЦЯ
СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ, влаштується
7, 8 І 9 СІЧНЯ, 1936 РОКУ
ВЕЛИКИЙ БАЗАР

Базар починатиметься кожного дня від 4 години пополудні. На базарі будуть вартісні речі, які даватимуться в нагороду і на продаж. Буде смачна перекуска. Добра музика. Вступний тикет 25ц. Добра музика на всі вечери і також на нього можна отримати нагороду. Приходіть громадно і клічте з собою всіх приятелів і сусілів.
Базарком.

УВАГА! БЕЛІС І ОКОЛИЦЯ
СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ в Беліс, Алта.
ВІДБУДЕТЬСЯ
В СЕРЕДУ І ЧЕТВЕР, 8 І 9 СІЧНЯ, 1936 РОКУ
ВЕЛИКИЙ БАЗАР

На базарі будуть вартісні і корисні речі. Буде "бінго". Добра музика приграватиме до танців. В нагороду будуть дані 6 гарних речей, вартості ооко \$25.00. Початок базару о 8 годині вечера. Всі на базар! Базарком.

ВОХ І ОКРУГ УВАГА!
СТАРАННЯМ ОКРУЖКОМУ ТУРФДІМ
ВІДБУДЕТЬСЯ
ВЕЛИКИЙ
ОКРУЖНИЙ БАЗАР
В УРФДОМІ У ВОХ, АЛТА.
В ДНЯХ 7, 8 І 9 СІЧНЯ 1936 Р.

Тому, що це окружний базар, всі відділи повинні взяти в ньому участь. На базарі будуть давати речі по дуже низьких цінах. Всіх тридцять базару буде бінго. Гарні перекуска і приграватиме буде до танців добра оркестра. Приходіть всі й клічте своїх знайомих, а шм причинитесь до сплати дову на Укр. Фарм. Домі в Мондейр.
Базарком.

БАЗАР В НЬО КІВ, АЛТА.
СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ В НЬО КІВ, АЛТА.
ВІДБУДЕТЬСЯ
В ДНЯХ 8 І 9 СІЧНЯ 1936 Р.
в Укр. Роб.-Фарм. Домі в Нью Ківі, Алта.

ВЕЛИКИЙ БАЗАР
Базар починатиметься кожного дня о годині 8 вечера. На базарі будуть вартісні речі, які даватимуться в нагороду, а знову ішні будуть на продаж. Вечорами буде пригравати добра оркестра. Також буде смачна перекуска. На базар запрошуватимуть усіх доволучно, щоб прибути якнайчисельніше. Клічте своїх сусілів і знайомих. Ми невід, що будете доволучи. Неперепросяте печері на вечері і товаришів забави. Базаромі комуніст-фермер на час у саму церкву. Базарком.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Колі газета йде до друку, ціни є такі:

Пшениця ч. 1 (тверда) — 85%	На достану в травні — 88%
Пшениця портери ч. 1 — 85	На достану в липні — 89%
Пшениця портери ч. 2 — 82	Овес найкращий ч. 2 — 27%
Пшениця портери ч. 3 — 77%	Овес неслі 3 — 25%
Пшениця портери ч. 4 — 75%	Овес пожива ч. 1 — 23%
Пшениця портери ч. 5 — 65%	Овес пожива ч. 2 — 23%
Пшениця портери ч. 6 — 58%	Ячмінь двоградний — 39%
Пшениця "Біла" — 46%	Ячмінь шестигранний — 40%
Пшениця "Ураган" ч. 1 — 80%	Число 3 "Сідоблю" — 35%
Пшениця "Гарлет" ч. 2 — 77%	Жито ч. 1 і 2 — 42%
Дорух пшениці ч. 1 — 80%	Жито ч. 3 — 37%
Дорух пшениці ч. 2 — 75%	Лен ч. 1 — 15%

ЖИВИЙ СКОТ:

Бики вибірні до 1,050 ф.	від	4,25	до	5,50
Бики середні (міліум)	від	3,50	до	4,50
Бики звичайні (комон)	від	2,75	до	3,25
Бики поверх 1,050 ф.	від	4,50	до	5,50
Бики середні (міліум)	від	4,75	до	4,25
Бики звичайні (комон)	від	2,75	до	3,50

Яловичі добрі і вибірні	від	4,00	до	4,50
Яловичі середні (міліум)	від	3,00	до	3,75
Яловичі звичайні (комон)	від	2,00	до	2,75
Телята годовані (гул) ч. 1	від	7,00	до	8,50
Телята годовані середні (міліум)	від	5,00	до	6,50
Телята молочні ("від")	від	7,00	до	8,00
Телята молочні — звичайні і середні	від	3,50	до	6,00

Корови добрі (гул)	від	3,00	до	3,25
Корови середні (міліум)	від	2,25	до	2,75
Корови звичайні (комон)	від	1,75	до	2,00
Корови худі (кеперс і катерс)	від	1,25	до	1,75
Бугаї добрі (гул)	від	2,00	до	2,50
Бугаї звичайні (комон)	від	1,65	до	2,00

БИКИ І ЯЛОВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЩЕННЯ:

Бики на годівлю і отовщення	від	2,00	до	4,00
Яловичі на отовщення	від	1,50	до	3,00
Діти корови	від	20,00	до	45,00

Свинні вибірні на бейкен \$1.00 премії від шкури:

Свинні добрі для бейкену	7,25
Свинні тяжкі	6,75
Свинні дуже тяжкі	від 6,00 до 6,25
Свинні легкі до годівлі	від 7,50 до 7,75
Лохки ч. 1 і 2	від 5,50 до 6,00

Яловичі найкращі — від 7,00 до 7,50
Яловичі звичайні — від 4,00 до 5,50
Барани — від 5,50 до 6,50
Вівці найкращі — від 2,25 до 2,50
Вівці тяжкі — від 1,75 до 2,00
Вівці звичайні — від 1,25 до 1,50

Яловичі "А" грейд великі 33 п.; "А" грейд середні 31 п.; від молодих курок 28 п.; "Б" грейд 23 п.; "С" грейд 19 п.
Масло від 24 до 24 1/2 п. фунт. Цукор \$5,75 за 100 фунтів.
Шкіри від 4 1/2 до 5 1/2 п. фунт. Вовна від 9 1/2 до 10 п. фунт.
Сенска корівні, сулі, від 23 до 25 п. фунт.
Шерсть з ільських хвостів від 30 до 32 п. фунт.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ БРОД ВЕЛІС, МАН.
Ним повідомляється усіх членів відділу ТУРФДІМ в Брод Веліс, Ман., що РІЧНІ ЗБОРИ відділу відбулися в неділю 5 січня 1936 року, о 2-гій годині пополудні в Укр. Роб. Фармерським Домі. Обов'язком кожного члена прибути на ці важливі збори. Нових членів радо вітаємо.
Заряд ТУРФДІМ.

НОВИЙ ВІНАХІД

Недавно тому славний Др. Браер винайшов в Німеччині новий чудовий лік, який скоро здобув собі велику славу. Лік той є зложеною з ріжного роду ділля, корнів і цвітів, які ростуть по всіх краях світа. Назва того ліку є "НЕТТО".

Як кожному відомо, тисячі людей занепадають на здоров'я через слабкий жолудок. Нестрашність, бігунка, квас, катар жолудка, застуда, корчі в жолудку, біль і пертя мучать не одних так, що ім гірко жити на світі. Кому доскучують подібні недомогання, то нехай замовить собі "НЕТТО" на жолудок, а стане скоро знов здоровим і веселим.

Ціна \$2,00 з пересилкою. — Гроші слати в реєстрованим листі на адресу: —

БАЗАР У НОРТ КОЦМАН, АЛТА.
ВІДБУДЕТЬСЯ
В ДНЯХ 8 І 9 СІЧНЯ 1936 Р.
в залі в Норт Коцман.

Базарком привава багато різного краму, а в додатку будуть різні гри забави й добра музика (Гайлсид оркестр) гратиме до танцю. Вступ для мушуні, що будуть танцювати, 25ц. Вступ для жешуні зльній. Початок базару о 10 годині рано.
Базарком.

ALBERTA TANNERY
Примішена на 6125-129 AVE. Сторяд Дрейл, Норт Едмонтон, Альберта.
Гарбяр ремією на ураж і чейсін сервевс і робів. Найкращі цінні. Український управітєль. Пшінгь по цінішк.

YORKTON TANNERY CO.
CANADA WEST DISTRIBUTORS CO. P.O. Box 272, WINNIPEG, MAN.
◆ ПШІНГІ І ГАРНЕСІ ◆
Ваші шкіри для нас шкіри на гарне обличчя, сиревсць, лшп і роб. М'ясо гарнесі на продаж. Робімо і продаємо по уміроканних цінах. Пшінг і посылатє шкіри до: YOKTON TANNERY CO. YOKTON, SASK.

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ,
що не має ніяких болів, в кого кров багата і чиста

ДЛЯ ІНШИХ ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯШКА СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ

ІНДІАНСЬКИЙ ЛІКНИМЕНТ БЛЕКТАВКА (РЕТІСНІК ОІЛ)

НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ ПЕРШЬ В КРІВКАХ, СУСТАВАХ, НАХВИНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОУХЛИХ НІГ АБО ІНШИХ ЧАСТЕИ ТІЛА.

До того часу, як ДАРОМ коробку 14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕКТАВКА приготуваного з річних рослин, корнів, цвітів і шід, насамперед приданого на одержання заміщенної крові. Ці підготовлені прощитують жолудок і клічкі від усіх лишніх за надорожчів, розляк кров багату і чистою, оздоровлюють всі органи тіла. Тисячі людей клічати Індіанський (Ретіснєк Оіл) Лікнімент Блєктавка а підкривати наслідками і рекомендаціями його своєї знайомих. Попробуйте і ви, а також буде удоволучи.

Фінішена цього лікніменту анічашо продается за одного долара. Але з тим отовщенням ми робимо спеціальну оферу. Пришліть нам одного долара, а ми шшлемо вам оплаченого поштовою послугою ДІВІ бутлєк 14-денного дива Блєктавка. Таким чином отриматє ці знамениті ліки, що коштують \$3,00, тільки за ОДНОГО ДОЛАРА.

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO.
1636 Dundas St. W. Toronto, Ont.